

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от **ММ. ОО. ИИ., ЕГН:*******, от гр.Русе, срещу НП №21-1085-002838/2021год. на началник на сектор Пътна Полиция при ОДМВР – Русе, с което за извършено нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП, на основание чл.175 ал.3 от ЗДвП е санкциониран с административно наказание глоба в размер от 200лв., както и лишаване от правото да управлява МПС за срок от 6 месец. Защитникът му моли за отмяна на наказателното постановление като неправилно – липса на субективна страна.

Наказващият орган не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

РРП не взема становище по жалбата.

Съдът, като прецени допустимостта на жалбата и след анализ на събраните по делото доказателства и становищата на страните приема, за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Последната е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН.

На 18.01.2021г. жалб.ИИ. санкциониран с №21-1085-002838/2021год на началник на сектор Пътна Полиция при ОДМВР – Русе, с което за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДП, на основание чл.175 ал. 3 от ЗДвП му било наложено горепосоченото административно наказание. Наказателното постановление било издадено на основание чл.36 ал.2 от ЗАНН, който дава възможност да не бъде съставен акт, а въз основа на Постановление от 26.07.2021год., с което прокурор при РП – Русе отказал образуването на досъдебно наказателно производство по преписка вх. No 4084/2021г. по описа на РРП, поради липса на субективна страна на деянието. Въпреки последното срещу жпод.ИИ. било издадено обжалваното наказателно постановление, с който бил санкциониран за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП и др. нарушения.

От изложената фактическа обстановка и приложените по делото писмени доказателства, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

НП е издадено на основание чл.36 ал.2 от ЗАНН, който предвижда възможност за издаване на наказателно постановление, в случаите „.....когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган.” В конкретния случай е налице последната хипотеза – по делото е приложено Постановление от 26.07.2021год., с което прокурор при РП – Русе отказал образуването на досъдебно наказателно производство по преписка №4084/2021год по описа на РРП, като преценил че липсва субективна страна на деянието, поради което жпод.ИИ. не е осъществил престъпление по чл.345 ал.2 от НК – „управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред”.

Настоящият съдебен състав обаче намира, че НП, касаещо нарушението на чл. 140, ал.1 от ЗДвП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Съгласно чл. 11 ЗАНН: "По въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго". Съгласно чл. 16 НК: "Не е виновно извършено деянието, което е осъществено в изпълнение на неправомерна служебна заповед, дадена по установения

ред, ако тя не налага очевидно за дееца престъпление", в конкретния случай нарушение. В случая по делото се установи от показанията на св.Б. АА., началник на жпод.ИИ., служител на „Скални материали" АД, че последният бил изпратен от ПП. НН. ПП., бивш началник на Район – с. Тетово да отстрани възникнала авария. Предоставил му документите за управление на лек автомобил марка „ВАЗ 2121 Нива 221", на който не

била извършена пререгистрация по адрес на дружеството, съгласно разпоредбата на чл. 143 ал.15 от ЗДвП. В тази връзка на 21.06.2021г.

регистрацията на горепосочения автомобил била служебно прекратена, обстоятелство което не било известно на жпод.ИИ., а й не би могло. На връщане от работа жпод.ИИ. бил спрян за проверка, установил липсата на регистрация на управлявания от него автомобил. За това бездействие съответните длъжностни лица били отстранени от работа.

При така установеното съдът приема, че жпод.ИИ. не е извършил деянието от субективна страна, защото е изпълнил служебната заповед на прекия си началник да отстрани авария. За него не е имало възможност да постъпи по друг начин, тъй като бил обвързан по силата на трудово правоотношение. От друга страна автомобилът е бил с поставени табели, притежавал е необходимите застраховки и не е имало причини да възникнат в него съмнения по отношение служебно прекратената регистрация

Поради изложеното съдът намира, че наказателното постановление като незаконосъобразно следва да се отмени.

Съгласно чл.18 ал.2, вр.чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от ВАС: "За процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението при интерес до 1000 лв. /каквото е настоящият случай/ е 300 лв.

Видно от материалите по делото, адв. КК. е представлявал жалбоподателя при разглеждането на делото пред Районен съд гр.Русе, като е представил договор за правна защита в размер на 350лв. Липсва списък към него. И предвид направеното възражение за прекомерност от една страна, а от друга липсата на правна и фактическа сложност на конкретния казус, съдът преценява, че размера на възнаграждението следва да бъде редуциран до минималния от 300лв. Поради изложеното и изхода на делото съдът намира, че ОДМВР дължи посочените разноски на жпод.ИИ..

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН, съдът